Sommar.

(Till en folkmelodi.)

Om sommaren ännu, när skördarnas gull,
det böljade lagert i vinden
och luften af dånande dofter var full
jag mötte en jungfru vid grinden.
Hon blåklint och fackelblom bar i sitt hår,
och rundtom stod häggarnas snöande snår,
kring jungfrun den unga vid grinden.

"Och kära min jungfru hvart gångar du hän
i världen den blånande vida?
Den sinande lotten af nåd mig förlän
att vandra i fröjd vid din sida.
Nu blommar allt skönt vid vägkarnas kant,
och solen den brinner så gnistrande grant:
jag vandrar i fröjd vid din sida!"

Och fram under solens förgyllande klot
i sommarens dejliga stunder
med bugande hjärtan vi gingo emot
all världens blommande under.
"O, lycka så stor och så bristande tung,
min själ är så sorgset och hängifvet ung
i världens blommande under."

Einar Mark.

AKTIVISTER OCH PACIFISTER.

En fredsvän är i dessa dagar tämligen mycket som den traditionella sparfven i tranedansen. Inte nog med att han ständigt blir trampad på tårna i händelsernas hvirfvel, han måste dessutom känna sig alldeles öfverflödig här i världen. På sin höjd betraktas han som ett nödvändigt ondt — alldeles som kriget. Hvilket ju är riktigt att lägga lök på laxen.

Dock torde det, ehuru det nu ej är tiden och här ej platsen för en sann fredsvän dock just nu finnas flera verkliga fredsvänner än vid något föregående tillfälle — fast de ej låta höra af sig. De våga inte yttra sig. Men de samla alltmera på öfvertygelse och en dag bryter det kanske löst.

De professionella fredsvännerna, de som låta höra sig i fredstid och då spela en framstående roll, ha blifvit ganska mycket trängda i bakgrunden och de som ännu söka hålla sig framme få den ena omilda knuffen efter den andra. Men de som äro fredsvänner i själ och hjärta utan att göra det till sin kallelse och födkrok bli dagligen allt flera, skulle jag tro. Och icke minst där kriget rasar som allra värst. Och när detta rasat ut, torde de framträda och måhända demonstrera lika kraftigt, om också ej så pompöst som försvarsvännerna, och krigspatrioterna.

Den verksammaste propagandan för fredssaken göres just genom kriget. Det kommer mänskligheten att längta efter freden och uppskatta dess välsignelse som ingenting annat i världen. Just därför kanske det inte skadar så värst, i det stora hela sedt, att ha ett krig alltemellanåt som pacifisterna hålla före. Eftersom det nu tyckes vara så inrättadt här i världen att man aldrig kan få något godt utan att först slita ondt för att få det — liksom man inte håller kan njuta något godt utan att få ondt af det efteråt. För det mesta åtminstone.

I betraktande af att fredssaken otvifvelaktigt kommer att taga fart efter kriget — kanske rent af hjälper till att göra slut på det, om det varar alltför länge — är Bryan, alltid praktisk som idealist, nog inte så dum som håller fast vid den, oaktadt den för närvarande ej synes ha stora utsikter för sig och är långt ifrån populär. Man bör inte fränkänna honom förutseende. När tiden kommer har han dokumenterat sig. För att nu inte tala om den öfning han haft, hvilken i detta fall bör vara lika värdefull som exercisen är för krigsentusiasterna.

De senare ha nu fältet. I krigförande länder få de erkännandet att vara de största patrioterna och beundras omåttligt. Det finns professionella af det slaget liksom fredsvänner i fredstid. Och båda slagen äro mest utpräglade aktivister i orden.

I de neutrala länderna äro också krigsentusiasterna — stundom i försvarsvännernas domino — också öfver höfvan beundrade och prisade som de sannaste fosterlandsvännerna om ej rent af de enda sanna. Men officiellt kunna de icke erkännas af en neutral regering, hvarför de intaga en skef ställning som aktivister — ungefär samma ställning i ett neutralt land som pacifisterna i ett krigförande.

Båda delarne omfatta det som är ideelt i lifvet — den ena sidan ärans och eröfringens blodiga idealism, den andra fridens och människokärlekens hvita slag. Men båda sidorna ha en olycklig böjelse för att framkomma på orätt tid och orätt plats. Man kan ju knappast begära att idealister skola vara praktiska. Dock är det rent af nödvändigt i ett praktiskt tidehvarf.

Aktivisterna höra till, när landet hotas med anfall af en yttre fiende — eller också går till anfall mot en främmande makt genom regeringens oförsiktiga eller orättfärdiga beteende. Det gäller nämligen att rädda sitt fosterland, äfven om dess regering skulle af oförstånd eller ren elakhet störta det i fara.

Man kan ju göra upp räkningen med regeringen efteråt.

I hvarje fall är det tydligen en medborgares plikt att bistå landet och försvara dess frihet. Då är rätta tiden att vara aktivist och ingenting annat, hur högt man än må älska freden.

"Mitt land, må det alltid ha rätt; men mitt land, antingen det har rätt eller ej", är ett med förkärlek citeradt yttrande af en stor amerikan. Vi kunna gärna gå litet längre i fosterlandskärlek, hvilket vårt fosterland än må vara, och antaga att det alltid har rätt, men att dess regering stundom gör galet. Äfven i så fall är plikten till fosterlandet. Och inte håller bör man glömma regeringen, om den gjort galet och utsatt fosterlandet för den öfriga världens åsikt att det haft orätt.

Jag tror att detta slags patriotism finns litet hvarstans i hvilket land som hälst med en befolkning mäktig af idealism. Och med den öfvertygelsen är jag böjd för att beklaga vissa regeringar, när uppgörelsens dag kommer.

På tal om aktivister ha vi, svenskar eller svensk-amerikaner, mest hört talas om dem i förening med vårt gamla fosterland, där de gjort mycket väsen af sig en tid, men nylligen blifvit åthyssjade på ett sätt som borde få hvem som hälst att tiga. Af deras eget myckna tal och det myckna talet om dem har man lätt kunnat få den föreställningen att svenskarne äro världens mest utpräglade aktivister — hvarmed nu i dagligt tal menas sådana som brinna af mer eller mindre ädel stridslust och vilja gå ut och hjälpa tyskarna. Eller rättare önska sitt land gå ut och hjälpa dem. Det har emellertid visat sig, när det kommit till reel uppvisning, att de utgöra ett försvinnande fåtal och ha mycket litet inflytande ehuru de stå tronen nära.

Aktivisterna intaga i Sverige ungefär samma ställning som pacifisterna göra det i Tyskland — om man bortser från platsen närmast tronen. På intetdera stället äro de för tillfället af någon betydelse och för öfrigt ganska mycket "out of order".

Hvad Sverige beträffar så är det för närvarande det främsta fredslandet på jorden — ett dysande exempel för alla andra, intet nämndt och intet glömdt. Nu har man visserligen inte i allmänhet tid att ägna detta sin uppmärksamhet, ty det finns så mycket att se och spörja om på krigsskådeplatserna och man afvaktar dessutom inrättandet af nya sådana. Mänskligheten vurmar för kriget liksom för bjografen och man är öfverallt ifrig att tillmötesgå vurmen. Men det kommer en tid — mången motser den med verklig längtan — då förhållandena bli annorlunda och då torde man kanske erinra sig och med beundran tala om Sveriges hållning som det förnämsta fredslandet i världshistoriens mest krigiska tidehvarf.

Dess fredssällhet består icke blott i att låta andra nationer vara i fred utan också — och ingalunda minst — att freda sig själft. Det är inte alla fredsvänner, enskilda eller nationer, som kunna det. Och dessförutan är det inte mycket bevändt med fredsidéerna.

Det går naturligtvis inte Ford in på. Men han tyckes vara en lika oprak-tisk pacifist som han är praktisk annonsör. Själfva Bryan, som också ansetts vara någonting i samma stil, medger nu att det finnes tillfällen, då äfven den fredligaste måste försvara sig.

De pacifister vi ha här i landet äro af helt annat slag är svenskarne, nation och regering, äro det. De senares pacifism går ut på att söka bevara fred i landet utan att uppoffra någonting alls af dess ära, frihet och självständighet. Våra pacifister tyckas däremot vilja att landet blottställes helt och hållet såväl för främmande makter, hvilka möjligen skulle vilja bortse från moraliska, hänsyn och komma oss åt lifvet såväl som för vanliga röfvare och banditer som tidt och ofta hoppa öfver gränsen. För att vara riktigt konsekventa borde de också söka afskaffa polisen och all bevakning och ge våra egna bofvar ännu friare händer. Man kan lika gärna vara konsekvent galen, när man ändå skall vara tokig. Så blir det ju ändå litet lokig i därskapen.

Det finns anledning befara att vi ej ha det rätta slaget hvarken aktivister eller pacifister just när vi som bäst behöfde bådadera — eller allra hälst en harmonisk förening af dem båda.

Det är kanske på grund däraf som denna stora republik, ehuru den försökt vara lika fredlig och neutral som Sverige, ej lyckats bättre i sina tvifvelsutan lofvärda bemödanden än att den blifvit föremål för åtlöje på vissa håll och för afsky på andra, under det att det lilla Sverige, som alltid betraktas med ett visst nedlåtande — inte minst af sitt eget folk — ständigt stigit i aktning hos de små och stora nationerna, mera kanske hos de båda största stormakterna än hos några andra, sedan de hvar på sitt håll förgäfves sökt locka och skrämma det. Och jag håller det inte alls för otroligt att det efter kriget — om det, som vi må hoppas står fast på samma ståndpunkt — får sitt välförtjänta erkännande för sitt lika modiga som fredliga och rättrådiga uppträdande. Det skall vara en mycket låg nation som efter detta ej betraktar Sverige som en verklig vän.

Däremot fruktar jag att man, trots vår goda vilja, ej kommer att hysa alldeles samma åsikt om Förenta Staterna. Hur mycket vi än sökt vinna den ena eller andra nationens vänskap, så finns det all anledning förmoda att ingen af dem känner sig riktigt vänligt stämd mot oss. Vi få se, hur det artar sig efter världskriget.

Inte ens Carranza, som vi — det vill säga vår regering — varit så vänliga mot och hjälpt på alla möjliga sätt, ehuru vi därigenom utsatt oss för åtskilliga obehag, tyckes vara så synnerligen förtjust i oss.

Det måste erkännas: vi ha inte lyckats så bra som gamla Sverige i våra fredssträfvande och människovänliga afsikter. Och dock äro båda nationerna lika goda.

Dessvärre kan det inte sägas detsamma om båda regeringarne.

Och så äro våra pacifister här i detta öfvervägande praktiska land af det mest opraktiska slag. Tämligen mycket sammalunda är förhållandet med våra aktivister. De förra tyckas tro att man får vara i fred bara man högtidligen tillkännagifver för världen att man under inga omständigheter vill slåss; och de senare vilja mucka gräl utan att ha något att slåss med.

I Sverige, midt emellan stridande, få de vara i fred därför att de äro beredda; här bli vi ofredade, därför att vi inte äro det. I båda fallen har det varit en ständig vaksam väntan. Men där ha de laddadt. Här torde vi få så brådt med att skjuta att vi inte hinna ladda.

Cornelius Corncob.

Nordbor i Förenta Staterna.

Efter tre åra vistelse på Filippinerna som lärare har i dagarne Carl Johnson återkommit till Worcester, Mass.

Peter Lundberg, en 45-årig farmarbetare, drunknade den 13 ds. i Dry Creek i södra delen af Saline county, Kans.

Bland 72 täflande eröfrade Anna Berg i Springfield, Mass., första priset för teckning till en särskild municipalflagga för staden.

Vikingaordens 49:e loge organiserades vid ett möte å Eureka hall vid Irving Park blvd. och Bernard st., Chicago, den 23 juni.

Medicine doktorsgraden har vid Marylands statsuniversitet i Baltimore vunnits af svensken A. F. Peterson från Brockton, Mass.

Sydsidans i Chicago goodtemplares nya ordenshus vid 61st och Langley ave. blef härom dagen högtidligen invigdt för sitt ändamål.

Dr J. G. Perman i Worcester, Mass., har af guvernör McCall utnämnts till trusti för Worcester State hospital. P. är född i Värmland 1881.

Den svenska skolan inom sv. luth. församlingen i Lund, Tex., har nu börjat med Ella Engblom och Ellen Peterson som lärarinnor.

Första priset, $15 i guld, tillerkändes Lotta Johnson i en täflan vid universitetet i Omaha, Nebr., för bästa uppsatsen i nykterhetsfrågan.

Vid täflingen i matlagning i Lyford, Tex., eröfrades första pris af bl. a. Elvira Redlund, Mildred Brown och Edith Anderson från Turner Tract.

Andrew Johnson, en f. d. Duluthbo, blef härom dagen dödad af ett godståg i närheten af Grand Lake, Minn. Den omkomne hade bott i Duluth i 23 år.

Som resetalare för västerns skandinaviska storloge af I. O. G. T. har Karl Holmsten i Chicago engagerats. H. påbörjar sitt nya arbete den 1 nästa oktober.

Den planerade svenska ko-operativa banken i Boston, Mass., omfattas med lifligt intresse. Till i midten af denna månad hade omkring tusen andelar tecknats.

En sammanslagning af de norsk-amerikanska affärsmannaföreningarne i Chicago och New York åvägabringades vid ett möte i sistnämnda stad härom dagen.

Polismästare Peterson i Oakland, Cal., har utsetts till viceordförande inom International Association of Police Chiefs, hvilken förening nyligen höll sitt årsmöte i Newark, N. J.

Hilmer Anderson, en 14-årig gosse, som har sitt hem 227 Hill st., Chicago, försvann i början af förra veckan och har ännu ej anträffats. Polisen tror att ynglingen gripits af vandringslust och "krigsfeber" samt att han åtföljt något af de därvarande regementena. Detsamma tror man också om ett dussintal andra ynglingar, som på liknande sätt försvunnit.

Sv. lutherska Irving Parkförsamlingen i Chicago, hvars lärare är pastor Joshua Oden, kommer under denna sommar att uppföra en ny kyrka på hörnet af Belle Plaine och Harding aves. Ritningarne till templet ha utförts af arkitekten Henry Eckland, och detsamma skall innehålla sittplatser för 600 personer samt kommer i uppförande att kosta mellan 40 och 50 tusen dollar.

En svår automobilolycka inträffade härom dagen i Ashby, nära Fitchburg, Mass., därvid två män, John D. Hughes och Einar G. Lindström, förlorade sina lif. De båda omkomna voro resp. superintendent och vicesuperintendent för Manning, Maxwell och Moorefabriken, en af de större industrierna i Fitchburg. Hughes hade dagen förut köpt en ny automobil och medtagit Lindström, som var en skicklig chaufför, för att af honom få sin andra lektion i körkonsten. I en utförsbacke hade han tydligen förlorat kontrollen öfver maskinen, som törnat mot en större sten och stjälpt, krossande de båda männen. Lindström var endast 35 år gammal och född i Södertälje, Sverige. Kom till Amerika vid 13 års ålder. Han sörjes närmast af hustru och tre barn.

Emedan hon en tid lidit af en hjärtåkomma, beslöt mrs Clara Wegman i 627 Alaska ave., Chicago, härom dagen att ända sin tillvaro. I afsikt att förverkliga denna dystra tanke skruvade hon i ensamheten på gasledningen i huset. När hennes man några timmar senare hemkom var hon därför redan död, och på ett bord låg ett bref, som lämnade full förklaring på det skedda. Den lefnadströtta var omkring 62 år gammal.

Hvilka dikter böra öfversättas? Som förut nämnts förbereder den bekante Frödingstolkaren dr Charles Wharton Stork en öfversättning till engelska af en del valda svenska dikter. För att kunna åstadkomma ett så lämpligt urval som möjligt har han genom dr H. G. Leach vändt sig till direktör Thorsten Laurin i Stockholm, och i samråd med denne har nu Svenska Dagbladet utlyst en pristäflan för att få utrönt, hvilka dikter som äro mest populära hemma i Sverige. Fyra pris utdelas på resp. 50, 25, 15 och 10 kronor.

Omkommen sjökapten. Den 13 juni omkom genom en olyckshändelse vid lossningen sjökaptenen Bernhard Andersson, förande en af Lackavannabolagets kolångare. Den sorgliga händelsen inträffade vid Jekyl Island, Georgia. Den omkomne var en i svenska kretsar i Brooklyn, N. Y., välkänd och ansedd person. Han var född den 27 juni 1865 i Onsala församling, Hallands län, och kom för 35 år sedan till Amerika. Den aflidne sörjes närmast af sin maka, 2 döttrar, en son, syskon i Sverige, en bror och en syster här i landet, släktingar oc hen stor krets vänner.

Ny svensk läkare. Bland de 15 studenter som nyligen eröfrade doktorsgraden i Jenner Medical college i Chicago märktes vår landsman Ernst A. Algoth. Efter att i Sverige ha studerat medicin vid Uppsala universitet och Karolinska institutets i Stockholm medico-kirurgiska afdelning i fem år afreste Algoth för sju år sedan hit till landet. Han slog sig ned i Chicago och fick inom kort tid stor praktik som svensk massör och sjukgymnast. För omkring två år sedan upptog han emellertid de afbrutna medicinska studierna, och har han nu som nämndt hunnit sitt mål, doktorsgraden.

Bror Johnsons mördare död? Chicagos polis har som bekant sökt vida efter rånaren som förliden vinter nedsköt den svenske konstapeln Bror Johnson och vid flera tillfällen trott sig ha fått fatt i denne. Vid närmare förhör har man dock alltid kommit underfund med att misstag förelegat, hvarför de anhållne lössläppts, så vida man icke haft något annat att anklaga dem för. Nu förmäles emellertid att vederbörande kunna slå sig till ro och uppge alla spaningar. Allt lär nämligen tyda på att rånaren John Rudnick, hvilken i början af förliden månad nedsköts af konstapeln Madden, var den som föröfvade mordet.

Stora idrottstäflingar i New York. Scandinavian-American Athletic League i Brooklyn, N. Y., höll förra söndagen i Ulmer park sina årliga mästerskapstäflingar i allmän idrott, d. v. s. första afdelningen däraf. Den andra täflingsserien äger rum å samma plats den 10 nästkommande september. Som kändt torde vara är det förnämligast priset i dessa årligen återkommande täflingar den af köpmannen Hans Lagerlöf skänkta dyrbara vandringspokalen. Denna innehafves som bekant för närvarande af den finska klubben Kaleva A. C., som i fjol eröfrade densamma. Huruvida det skall lyckas finnarna att i år behålla den eftersträfvade trofén torde emellertid vara ganska osäkert, ty Swedish-American Athletic Club skaffade sig nu ett försprång, som det torde vara svårt både för norskarne och finnarna att inhämta. Då slutsiffrorna hopsummerades befanns det nämligen att Swedish-American Athletic Club eröfrat 43, Kaleva A. C. 12, Norwegian Turn A. C. 11 och Star A. C., Bridgeport, 6 poäng. I de täflingar som skola afgöras i höst, ha emellertid finnarna goda utsikter att göra sig väl gällande, hvarför den svenska klubben ännu icke kan känna sig alltför säker på att komma i besittning af pokalen.

Den planerade Finland—Amerikalinjen. "Resultatet af försökstecknin-gen för den tilltänkta Finland—Amerikalinjen är ännu icke kändt, enär listorna icke återkommit till initiativtagarna", skrifver den kända finska tidskriften Mercator. "Emellertid anser man sig på närmast initieradt håll kunna säga så mycket att företaget torde vara tryggadt. I Amerika ha afärskretsarne omfattat planen med största intresse och erbjudit sig att teckna större belopp än hvad man önskar. I juni anländer hit ett ombud för ett kapitalstarkt amerikanskt konsortium i och för personliga underhandlingar. Resultatet af teckningen i Ryssland är tills vidare okändt. Inom Finland har planen omfattats med intresse, men är teckningen ännu beroende af vissa underhandlingar. Det torde vara meningen att försöka förmå initiativtagarne till planen på en linje Finland—Sydamerika att ansluta sig till den tidigare planerade finska Amerikalinjen. Först i juni anse sig vederbörande kunna prestera definitiva siffror." Med anledning af ofvanstående framställning i Mercator har en finsk tidning förhört sig hos i Finland—Sydamerikalinjen intresserade personer och därvid erfarit att teckningen af aktier för denna linje fortgår och att ringa utsikter för ett uppgående i Finland—Amerikalinjen torde föreligga.

Ett stort och viktigt möte hölls i Minneapolis, Minn., den 21 juni af den hundramannakomité hvilken blifvit tillsatt af de olika konferenserna inom Augustanasynoden för att taga mått och steg för utförande af det af synoden fattade beslutet vid sitt möte 1915 i Minneapolis, nämligen att synoden sätter som sitt mål att inom de nästkommande fem åren insamla minst $500,000 för pensions- och understödsfonden och att ett utskott of för saken intresserade lekmän inväljas för att föreslå denna insamling. Följande ämbetsmän invaldes: senatorn Henry N. Benson, ordf., dr. J. A. Christenson, Chicago, Ill., viceordf., N. A. Nelson, sekr., K. T. Anderson, kassör, Gust. Ristrom, korr. sekr. Verkställande komité blef: Henry N. Benson, ordf., J. A. Christenson, viceordf., Gust Ristrom, korr. sekr., K. T. Anderson, kassör, N. A. Nelson, O. T. Engquist och G. D. Hanson. Följande beslut fattades: Att en summa motsvarande $2.50 per kommunikant insamlas inom hvarje missionsdistrikt inom de nästa 5 åren, så fördeladt att minst en femtedel insamlas hvarje år, och att styrelsen inom församlingarne i samband med hundramannakomiténs ombud tillse att insamlingen verkställes. Ehuru detta blir en direkt taxering så var det dock underförstått att hvarje enskild församling gifves rättighet att begagna sina egna metoder för insamlandet af dessa medel.

Hur kommer det sig

att så många sjukdomar, hvilka kommit de mest berömda läkares skicklighet på skam gifvit vika för inverkan af ett så enkelt husbotemedel som

DR. PETER'S

KURIKO

Jo, emedan det går rakt till roten af det onda, orenheten i blodet. Det beredes af helsogifvande rötter och örter och har varit i bruk i mer än hundrade år—en tillräckligt lång tidrymd att grundligt pröfva dess förtjenster.

I olikhet med andra mediciner kan den icke erhållas å apoteken, utan tillhandahållas allmänheten direkt af de ende tillverkarne ochegarne

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
19—25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Våra läsares uppmärksamhet hänledes på, att Dr. Peters Kuriko, det ofvannämnda läkemedlet, nu levereras alldeles tullfritt i Canada. Detta betyder en stor inbesparing.

ALBERTA.

FRITT LAND FÖR SETTLAREN.

Utmärkta tillfällen för hemsökaren.

EN KALLELSE FÖR MÄN.

Provinsen Alberta önskar män att taga värfning i landtbrukserekryternas armé för att uppodla jorden. Den behöfver män att öka produktionen af dess födoämnen för att föda soldaterna, vid fronten och sådana, som äro i behof hemma; män, som icke äro rädda att arbeta och finansiellt i stånd att väl bruka de många acres, som vänta på utveckling i vår stora provins. Då våra soldater kallas att kämpa hemma eller utomlands, måste de födas, och deras föda måste komma från jorden.

CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner
DEPARTMENT OF AGRICULTURE,
EDMONTON, ALBERTA.

Ni kan befordra eder HÅRVÄXT

Framgångsfull, Vetenskaplig Behandling FRITT.

För herrar och damer.

Lider Ni af Håraffall? Gråhar Kritt.h r i förtid? Är det stripigt, klibbigt eller torftigt? Lider Ni af Mjäll eller utsläg på skalpen? Är Ni fåfängskälig, eller synes det, som om Ni skall bröfva det? Om Ni lider af någon af nämnda hårkommor, försumma den icke, utan försök genast att bröfva botad. Droljemål äro farliga. Skrif efter vår illustrerade lilla svenska bok.

"SANNINGEN OM HÅRET"

— af en framstående specialist —

FRI BEHANDLING.

Vi vilja på vår egen risk bevisa, at Calvacura-behandlingen förhindrar håraffall, botar mjäll och utsläg på skalpen och befordrar ny hårväxt. Vi vilja skicka Eder en $1.00 ask af Calvacura No. 1, tillika med ofvannämnda lilla bok "Sanningen om Håret", om Ni sänder oss Ert namn och adress jemte 10 cents i frimärken eller silfver för att hjälpa oss att betala utdelningskostnaderna. Klipp af nedanstående kupong och skicka den i dag till UNION LABORATORY, Box 142 C, Mutual St., Toronto, Ontario.

GRATIS-KUPONG FÖR EN $1.00 BEHANDLING.

UNION LABORATORY, Box 142 C, Mutual St., Toronto, Ont.

Jag bifogar 10 cents att hjälpa till med utgifterna för utdelningskostnaden. Var god skicka mig Ögonblicksligen eder $1.00 Calvacura No. 1 och eder lilla bok "Sanningen om Håret". Inneslut denna kupong i Edert bref

C. H. NILSON

DAM- OCH HERRSKRÄDDARE.

208 Logan Ave.

Winnipeg - Man.

Telefon Garry 117.

Uppfinnare.

Skrif till mig idag och erhåll listan öfver uppfinningar, som behöfvas och min illustrerade bok om patenter på svenska språket. De sändas FRITT.

H. J. Sanders,
Patentadvokat,
106 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

EFTERFRÅGAS.

Lars Alfr. (Fred) Eriksson från Hotagen, Sverige, eller någon som känner honom torde hafva godheten att för svenske vice konsuln i Winnipeg, Mr. Harold Smith, 895 McMillan ave., uppgifva sin nuvarande adress. Det är Lars Alfr. Erikssons fader, som efterfrågar honom, och uppgifver han, att denne senaste var bosatt å 413 Logan Ave., Winnipeg.

Occidental Hotel.

D. & N. RIPSTEIN & CO

Förstklassiga rum och finaste matservering

Hör. af Main St. & Logan Ave

TELEFON 1688

Abingdon Hotel

7—9—11 Abingdon Square.
New York, N. Y.

Ledande hotell för skandinaviska resanden med alla modärna förbättringar för andra och tredje klassens passagerare.

Rekommenderadt af de främsta ångbåtslinjerna.

Passagerare mötas på järnvägsstationen vid deras ankomst till New York.

Viktig underrättelse för farmare.

Pängar att låna mot säkerhet af första inteckning till lägsta gängse ränta på väl upparbetade farmar i Manitoba, Saskatchewan och Alberta.

Pängarna erhållas genast, om säkerheten är god.

Ägare, som bo på sina farmar och behöfva finansiell hjälp för att vidare förbättra sin egendom, äro inbjudna att skrifva till

C. ANDERSON,
Mortgage Broker
312 Kennedy Building (midt emot Eaton's),
Portage Avenue, WINNIPEG, MAN.
Svensk, norsk och dansk korrespondens.

Se Washington D. C.

FÖRENTA STATERNAS HUFVUDSTAD.

På eder resa till

Gamla landet

Biljetter öfver Pennsylvania Lines öfver Chicago till New York gå öfver Washington, D. C., till samma pris som direkt väg och tillåta 10 dagars uppehåll i Förenta Staternas hufvudstad, äfven på andra punkter.

Efterfråga hos den lokale biljettförsäljaren biljetter öfver Pennsylvania Lines; eller för vidare upplysningar adressera W. E. BLACHLEY, District Passenger Agent, WINNIPEG, MANITOBA.

UNGA MÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglad omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 180 N. DEARBORN ST., CHICAGO, ILL., U. S. A.

The Doone Tractor

The Doone Steel Tractor er specielt konstruert for almindelig daglig farmbruk — paa landevelen eller paa jordet, hvor den største kraftutfoldelse og effektivitet er nödvendig.

Träkker to, tre og fire 14" ploger.

To og tre speed transmission, spring mounted, let at styre og for SAANNIG og DISCING er den uten like. Dette er endel av de ekskluisive träk ved DOONE.

Skriv efter vor illustrerte katalog.

THE NORTH AMERICAN MACHINERY COMPANY,

7 & 9 HIGGINS AVE. (Nära Louise Bridge) WINNIPEG, MAN.